116 – 1864 – Mathias Ferdinand Jensen (1831-1870)

Da Sjelle-Skjørring forstanderskab i januar 1864 besluttede at yde hjælp til indkaldte soldaters familier, ydede de også hjælp til husmand Ferdinand Jensens hustru og deres 6 børn. Det er på denne måde, vi får oplysning om, at Ferdinand deltog i krigen. Han har ikke modtaget erindringsmedalje, hvilket har den naturlige forklaring, at han kun levede til 1870.

Mathias Ferdinand Jensen var hans fulde navn. Han blev født på Fødselsstiftelsen i København den 10. september 1831.

Hvordan og hvornår Ferdinand kom til egnen, er uvist, men i 1845 var han 14 år og plejesøn i en ung skrædderfamilie i Spørring. Kort efter kom han ud at tjene. Først hos en gårdmandsenke i Spørring, derefter på Pedersminde. Sidst var han på Frijsenborg i Hammel, og her mødte han Ellen Marie Simonsdatter fra Sjelle. Ellen Marie var nogle år ældre end ham, men de fandt sammen – og det kom der et barn ud af. Omkring 1. februar rejste hun fra Frijsenborg og hjem til Sjelle til moderen, som var enke. I marts fødte hun hendes og Ferdinands første barn. Da var de endnu ikke gift, men til november samme år kom Ferdinand også til Sjelle. De blev gift 20. januar 1853. Formodentlig boede de hos Ellen Maries mor – i hvert fald overtog de huset i 1859 efter hende, og hun blev boende hos dem. De boede Voldbyvej 35. På Frijsenborg havde Ferdinand været smedesvend, men i Sjelle har han arbejde som daglejer og arbejdsmand.
I 1863 eller først på året 1864 blev Ferdinand indkaldt til krigstjeneste og måtte af sted. Da havde de 6 børn, som Ellen Marie stod alene tilbage med. Som nævnt ovenfor påtog forstanderskabet (sognerådet) sig at hjælpe familien, så der blev ydet hjælp i form af korn og penge.
Ferdinand kom hjem fra krigen, men noget tyder på, at ikke alt var, som det skulle være. Havde han været såret eller taget til fange? Kom han hjem med PTSD, som det hedder i dag? I juli 1866 fødtes deres 7. barn, men han blev – ulig alle de andre – først døbt i august året efter. I øvrigt blev han opkaldt efter stedets præst, som man på den måde fornemmer, har været en støtte for familien. Ferdinand valgte i august 1870 at tage sit eget liv. Det blev en svær tid for Ellen Marie, for hun måtte deltage i forhøret, som fulgte. Hun stod tilbage med 7 børn og et på vej. Hendes sidste barn blev født i december, men var dødfødt.
Ellen Marie blev boende i huset, som hun først solgte i 1881. Og da blev det aftalt, at hun kunne bo i en lejlighed, som var indrettet i den nordre del af huset, og at hun kunne benytte en del af haven. Hun blev boende i Sjelle, men engang efter 1890 er hun flyttet til Voel, hvor hun fik ophold hos den ældste datter Louise og hendes mand. Ellen Marie døde i Voel 25. september 1898.